Vichakan.net
https://publish.vichakan.net

ใบตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

13 มิถุนายน 2567

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่บทคัดย่อ
เรียน นางจันทิมา เที่ยงน่วม

ตามที่ท่านได้ส่งข้อมูลบทคัดย่อ ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย สร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อดำเนินการเผยแพร่บนเว็บไซต์ วิชาการดอทเน็ต (Vichakan.net) เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2567 นั้น

ทางเว็บไซต์วิชาการดอทเน็ต ขอรับรองว่า ข้อมูลของท่านได้เผยแพร่บทเว็บไซต์ วิชาการดอทเน็ต รายละเอียดดังนี้

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : https://publish.vichakan.net/show/507
วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 13 มิถุนายน 2567

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่เผยแพร่แล้วนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ และเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
เว็บไซต์วิชาการดอทเน็ต
www.Vichakan.net

บทคัดย่อดึงจากฐานข้อมูล จัดหน้าด้วยระบบอัตโนมัติ ไม่ใช่ต้นฉบับจากผู้เผยแพร่

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย สร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นางจันทิมา เที่ยงน่วม

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ4) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 แผน 21 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) 0.84 แบบวัดทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.83 และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่น () 0.93 แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ One-Group Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบสมมติฐานกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีความเป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยหนึ่งกลุ่มกับเกณฑ์ (One-Sample T- test) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

สภาพการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ในแต่ละโรงเรียนไม่แตกต่างกัน
เป้าหมายของหลักสูตรต้องการให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและใส่ใจในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ถูกต้อง เรียนรู้สู่การนำไปใช้ในชีวิตจริง ส่วนใหญ่การสอนให้เน้นทักษะปฏิบัติ เน้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก ตามความเข้าใจ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา ฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ หรือใช้วิธีสอนแบบสาธิตและฝึกปฏิบัติแบบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยแต่โบราณ
เน้นการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญด้วยบทเรียนที่ซ้ำ ๆ จนกระทั่งนักเรียนสามารถจดจำท่าทางปฏิบัติซึ่งเป็นหลักใหญ่ได้

ปัญหาการเรียนวิชานาฏศิลป์ ส่วนใหญ่มาจากความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน บุคลิกภาพของครูนาฏศิลป์โดยครูต้องมีความสามารถ ความชำนาญในการรำ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนนาฏศิลป์ เกิดความเครียดเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่สนใจที่จะศึกษา ด้อยค่าไม่ให้ความสำคัญ ขาดความตระหนัก ไม่เห็นคุณค่าในการเรียนวิชานาฏศิลป์ คิดว่าเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์ ไม่ทันสมัย เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์ต่ำไม่สามารถแก้ปัญหา เชิงสร้างสรรค์ได้ ครูผู้สอนขาดสื่อนวัตกรรมที่สร้างใหม่เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ในท่ารำ ที่ถูกต้อง การใช้สื่อในการเรียนรู้ไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติของวิชาและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การวัดและประเมินผล การแจ้งวิธีการวัดและประเมินผล รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนแก่นักเรียนไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจน ขาดการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ขึ้นมาใช้และนักเรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 เร่งเร้าความสนใจ (Gain Attention : G) ขั้นที่ 2 การสาธิต (Demonstration : D) ขั้นที่ 3 การทำตามแบบ (Imitate : I) ขั้นที่ 4 การฝึกทักษะและแสดงผลงาน (Performance : P) ขั้นที่ 5 การนำไปใช้ (Apply : A) ขั้นที่ 6 การทดสอบและประเมินผลการเรียนรู้ (Test and Evaluation : T) (4) ระบบสังคม และ (5) การวัดและประเมินผล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.67/82.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์หลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GDIPAT เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ “ระบำบูชาพระธาตุศรีสุราษฎร์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (=4.52 S.D=0.37)

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : https://publish.vichakan.net/show/507
วันนที่ดำเนินการเผยแพร่ : 13 มิถุนายน 2567
พิมพ์ : วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569 เวลา 06.51 น.